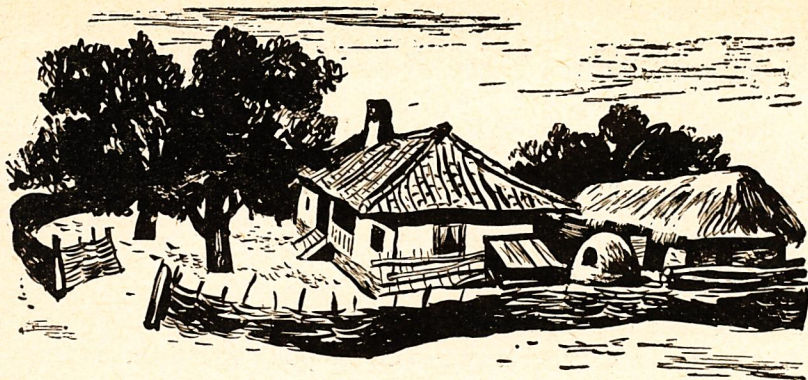

РОДНА КЖЩА

Родната ми кжща
съ високия бръстъ,
отъ далечъ поглъща
мислитѣ ми днесъ.

Спомнямъ си за нея
често въ този край.
Откакто живѣя,
тя за менъ е рай.

Никога въ забрава
не ще бжде тя.
Тя за менъ остава
кжтъ най-милъ въ свѣта.

Въ малката ни кжща,
сега — въ тоя часъ,
споменътъ ме връща —
всичко виждамъ азъ:

Ето, виждамъ мама
чака ме навънъ,
съ мжка най-голѣма,
въ очитѣ съ огънъ.

Тате предъ обора,
както и преди,
капналъ отъ умора,
на сѣнка седи.

Моето прозорче
гледа и сега
въ мѣничкото дворче
съ нѣкаква тжга.

Въ малката градина
весело е пакъ, —
пълна е съ гергини
и съсъ алень макъ.

Въ родната ми кжща
споменътъ сега
отново ме връща,
изпълненъ съ тжга.

Славчо Ангеловъ